

185-річний ювілей КНУ вже став сторінкою історії

Президент України Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ: «Ваш Університет є гордістю України»

Щиро вітаю вас з нагоди 185-ї річниці КНУ! Вітаю керівництво, шановних доцентів і професорів, кандидатів і докторів наук, викладачів і працівників, кожного випускника і, звичайно, вітаю кожного студента!

Для мене честь бути сьогодні у стінах вашої alma mater, яка завжди була місцем народження і розвитку прогресивних, креативних ідей. 185 років тому все починалося із 62 студентів. Сьогодні про масштаби успіху, досягнутого за ці роки, красномовно свідчать імена випускників і викладачів Університету: Михайло Грушевський, Володимир Винниченко, Максим Рильський, Михайло Драгоманов, Василь Симоненко і Володимир Антонович, Михайло Булгаков, Микола Лисенко і Данило Заболотний. І це лише дуже маленька частина усіх, ким може пишатися ваша alma mater! Сьогодні також високим званням почесних докторів Університету відзначені Індіра Ганді, Білл Клінтон, Вацлав Гавел, Гельмут Коль, Жак-Ів Кусто, Борис Патон і багато інших світових діячів. Все це доводить: ваш Університет є гордістю України, гордістю нашої незалежності, а його робота має для держави без перебільшення стратегічне значення. Адже майбутні випускники

поруч із іншими представниками нового покоління українців є нашою надією.

Я завжди казав і сьогодні вкотре зацентрую на цьому увагу: наша молодь, її талант і потенціал – це найбільший скарб нашого українського суспільства.

Хочу окремо звернутися до усього студентства! Саме ви завжди були драйвером змін у незалежній Україні: починаючи зі студентської Революції на граніті, яка стала фундаментом для народження незалежності, і закінчуючи Революцією Гідності. Тому для держави життєво важливо, щоб ви бачили своє майбутнє саме в Україні.

Так, у сучасному світі без кордонів та без обмежень ви можете реалізувати себе в будь-якому куточку планети. Але, на мою думку, для вашого покоління це було б занадто просто. Цікавий і амбітний челендж – спробувати побудувати сильну, успішну та квітучу Україну саме тут, бути причетним до реальних змін, стати в один ряд із видатними особистостями, яких я назвав вище. Вірю, що нам разом із вами все це під силу! Тож давайте поставимо собі такі задачі, будемо разом підкорювати нові вершини всі наступні роки.

А вашому Університету я бажаю, щоб усі ці роки були довгими і процвітаючими!

Панорама свята

Привітати Київський національний університет імені Тараса Шевченка з його 185-річним ювілеєм приїхали сотні його випускників, викладачів, співробітників, студентів і чимало знакових особистостей нашого часу. У Актовій залі Інституту міжнародних відносин, де відбувалися основні урочистості, ввечері 31 жовтня можна було побачити президентів і академіків, високопосадовців і видатних науковців, ветеранів і студентів.

Святкування розпочалося привітанням Президента України Володимира Зеленського. Президент України також вручив державні нагороди працівникам Університету за вагомий внесок у розвиток національної освіти й науки, підготовку висококваліфікованих фахівців, багаторічну плідну науково-педагогічну діяльність та з нагоди 185-річчя з дня заснування навчального закладу.

Ректор Леонід Губерський щиро подякував Президенту України Володимиру Зеленському від імені університетського колективу за те, що, незважаючи на зайнятість, він прибув на урочистості, за теплі слова, привітання та високу оцінку діяльності Університету: «Наш колектив підтримує Ваші зусилля у зміцненні територіальної цілісності України, свободи і незалежності та особливо – у встановленні миру на українській землі!»

Привітання від голови Верховної Ради України, випускника КНУ Дмитра Разумкова, шановній університетській громаді виголосив керівник апарату Верховної Ради України В'ячеслав Штучний. Також він вручив Грамоту Верховної Ради України, яка відзначає трудовий колектив КНУ за заслуги перед українським народом.

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Колективу
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

**Шановні викладачі, співробітники та студенти!
Шановний пане ректоре!**

Від імені Верховної Ради України щиро вітаю вас із ювілеєм легендарного Університету!

Сьогодні ми всі разом відзначаємо 185-у річницю з дня заснування одного з найавторитетніших закладів вищої освіти в нашій країні. Це приємна нагода не тільки перелічити численні наукові здобутки, згадати цілу плеяду видатних викладачів і випускників, діячів мистецтва і науки, а й будувати сміливі плани на майбутнє.

Непересічна значущість Університету визначається високою місією бути епіцентром інтелектуального, культурного, суспільного життя держави. Наш славетний Червоний корпус – як візитівка, що дала старт свого професійного майбутнього тисячам випускників, серед яких є й я.

Радію, що й на сьогодні наш славний Університет залишається осередком формування національної свідомості українців, культури, освіти і прогресивної думки. Протягом багатьох років він посідає високі місця у світових рейтингах, є прикладом для інших закладів освіти.

Щиро бажаю університетській спільноті й надалі бути дороговказом для нових поколінь наших земляків, залишатися лідером науки та освіти, інновацій у сьогоденну цифрову еру нашого життя, а студентам – достойно представляти незалежну Україну у світі, бути гідними наступниками тих, хто мав честь навчатися та працювати в Університеті Шевченка.

І, як викарбувано на медалі з нагоди закладення будівництва Університету, – «У світлі твого побачимо світло!».

Зі святом!

Дмитро РАЗУМКОВ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

№787/2019

ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНИМИ НАГОРОДАМИ УКРАЇНИ ПРАЦІВНИКІВ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

За вагомий особистий внесок у розвиток національної освіти і науки, підготовку висококваліфікованих фахівців, багаторічну плідну науково-педагогічну діяльність та з нагоди 185-річчя від дня заснування Київського національного університету імені Тараса Шевченка постановляю:

Нагородити орденом «За заслуги» I ступеня

БУЛАВІНА Леоніда Анатолійовича — завідувача кафедри фізичного факультету, доктора фізико-математичних наук

Нагородити орденом «За заслуги» II ступеня

ПЕРЕСТЮКА Миколу Олексійовича — завідувача кафедри механіко-математичного факультету, доктора фізико-математичних наук

Нагородити орденом «За заслуги» III ступеня

СЛОБОДЯНИКА Миколу Семеновича — завідувача кафедри хімічного факультету, доктора хімічних наук

Нагородити орденом княгині Ольги III ступеня

ЛЮБИЦЕВУ Ольгу Олександрівну — завідувача кафедри географічного факультету, доктора географічних наук

Присвоїти почесні звання:

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ВЧИТЕЛЬ УКРАЇНИ»
ШЕТИНІНІЙ Наталії Олександрівні — учителеві Українського фізико-математичного ліцею

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ НАУКИ І ТЕХНІКИ УКРАЇНИ»

МИХАЙЛОВУ Володимирі Альбертовичу — директорі Навчально-наукового інституту «Інститут геології», доктору геологічних наук

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ЕКОНОМІСТ УКРАЇНИ»

ІГНАТЮК Анжелі Іванівні — деканові економічного факультету, доктору економічних наук

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ»

МАКСИМЕНКО Надії Євгенівні — директорі Молодіжного центру культурно-естетичного виховання

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОСВІТИ УКРАЇНИ»

ГОЖИКУ Андрію Петровичу — доценті Навчально-наукового інституту «Інститут геології», кандидату геолого-мінералогічних наук

КОМАСІ Ларисі Григорівні — заступникові декана філософського факультету, доктору філософських наук

СЕРБІНІЙ Наталі Федорівні — доценті кафедри Інституту міжнародних відносин, кандидату історичних наук

СОРОЦІ Юрію Михайловичу — професорові кафедри історичного факультету, доктору історичних наук

ШЕВЧЕНКУ Володимирі Петровичу — заступникові директора Інституту післядипломної освіти, кандидату фізико-математичних наук

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ЮРИСТ УКРАЇНИ»

АНДРУШКУ Петру Петровичу — професорові кафедри юридичного факультету, кандидату юридичних наук.

Президент України
В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

31 жовтня 2019 року

Ректор КНУ Леонід ГУБЕРСЬКИЙ: «Utilitas, Honor et Gloria»

Високоповажні панове
Президенти України!
Вельмишановний пане Голово
Верховної Ради України!
Вельмишановна пані Міністр
освіти і науки України!
Високоповажні гості!
Шановна
університетська громадо!

185 років тому, коли Тарас Шевченко був іще зовсім юним, а до незалежності України залишалося понад півтора століття, у Києві сталася непересічна подія. У старовинному місті, яке ще жило спогадами про свою могутність і втішалося славою сакрального центру Східної Європи, відкрили Університет. Це була дванадцята за двісті років спроба створити в древній українській столиці модерну вищу школу. Спроба відчайдушна, адже вона припала на період правління одного з найбільш консервативних російських імператорів того часу — Миколи I.

Чому наші суспільні еліти, починаючи від середини XVII століття, були такими впертими у своїх намаганнях заснувати в Києві Університет? Чому вони не хотіли змиритися з невдачами, які раз-по-раз перестрівали їх на цьому шляху? Відповідь на ці запитання очевидна — вони абсолютно чітко усвідомлювали, що шлях народу, суспільства, держави до величчя та могутності починається з ідей, які народжуються саме в Університетах.

Наші попередники чудово розуміли, що без Університету не може бути ні створення нових знань, ні розвитку технологій, ні процвітання економіки, ні вдосконалення суспільних відносин, ані формування гуманітарного простору національного життя. Тому вони наполегливо, крок за кроком, упродовж століть ішли до своєї мети — перетворення Києва на університетське місто.

Київський університет постав із купелі Володимирівної Хрещення і творчого генія Ярослава Мудрого. Ідею його створення виплекали в своїх думках і проектах великі українські гетьмани — Богдан Хмельницький, Іван Виговський, Іван Мазепа, Кирило Розумовський.

Тут лунали полум'яні вірші Тараса Шевченка. Коридорами Університету ходили видатні просвітники, творці культури і політичні лідери нашого народу — Михайло Максимович, Микола Костомаров, Володимир Антонович, Михайло Драгоманов, Михайло Грушевський, Павло Житецький, Микола Лисенко, Володимир Винниченко, Микола Міхновський, Сергій Єфремов, Остап Вишня, Максим Рильський, В'ячеслав Чорновіл!

І сьогодні наш Університет відзна-

Фото О. Климєнка,
«Голос України»

чає 185-річчя самовідданого служіння своєму народові, 185-річчя славних діянь великих подвижників освіти і науки, які золотими буквами вписали ім'я alma mater на скрижалях світової історії.

Коли наприкінці 1833 року російський імператор Микола I дав згоду на відкриття університету в Києві, він навіть уявити не міг, що вища школа, яка, за його задумом, мала служити справі «обрусення» так званої «південно-західної Росії», насправді народить на світ могутню ідею перетворення славних нащадків старої Русі і козацької Гетьманщини в модерну українську націю. Націю, яка своїм прагненням до політичної свободи відродиться і кардинально змінить долю самої російської імперії та сформує новий геополітичний уклад цілої Європи.

За свою 185-річну історію Київський університет пройшов складний шлях, на якому були і закриття, і реорганізація, і репресії, і переслідування прогресивної думки. Але, водночас, цей шлях рясно встелений геніальними науковими відкриттями наших учених, позначений зародженням нових передових ідей, які ставали переворотом в інтелектуальному світі.

Університет жив і зростає разом з країною та її великим народом. Він став ідейним фундаментом та духовною криницею, з яких зросло модерне українство. Годі собі й уявити вітчизняну історію XIX, XX і початку XXI століття без Київського університету. Власне університет був і творцем цієї історії! Його вихованці та працівники були активними учасниками всіх процесів, що відбувалися в суспільному житті України від середини 30-х років позаминулого століття. Чимало із понад 325 тисяч випускників Шевченкового університету стали відомими

вченими, педагогами, політичними, державними та громадськими діячами як в Україні, так і поза її межами.

Змінювалися суспільні уклади, політичні режими, змінювалися панівні ідеології і правлячі еліти, а Київський університет продовжував залишатися вірним своєму основному призначенню — бути взірцем найвищого ґатунку освіти і науки, вишуканих виявів культури і осердям нових суспільних ідей, зразком громадянської мужності і символом непокорі будь-яким проявам несправедливості та насильства.

Сьогодні Київський національний університет імені Тараса Шевченка є багатогалузевим соціогуманітарним вищою освіти, національним надбаням освіти, науки і культури, який за результатами своєї діяльності здобув загальнодержавне та міжнародне визнання як провідний навчально-науковий центр України.

Пріоритетними напрямками діяльності університету з урахуванням світових тенденцій є розвиток природничих, фізико-математичних досліджень, досліджень про Землю, прикладних аспектів соціогуманітарних та соціополітичних, економічних і юридичних, технологічних, мистецьких та медичних наук; формування широкого світогляду здобувачів освіти та утвердження національних, культурних і загальнолюдських цінностей як важливої передумови розвитку держави.

Ми твердо стоїмо на ціннісних орієнтирах, визначених університетським девізом: працювати задля КОРИСТІ держави та її народу, задля ЧЕСТІ свого імені та задля СЛАВИ минулих, сучасних і прийдешніх поколінь.

Ми впевнено дивимося в майбутнє, переконані в тому, що жодні геополітичні потрясіння, світоглядні зміни не зруйнують нашого рішучого поступу вперед! Ми віримо в те, що Київський університет був, є і залишиться невичерпним джерелом прогресивних ідей і наукових відкриттів та рушієм суспільного розвитку України.

Наша переконаність ґрунтується на 185-річному історичному досвіді, глибокій гуманістичній традиції та неперевершеній здатності до позитивної, творчої праці на КОРИСТЬ, ЧЕСТЬ І СЛАВУ нашої Батьківщини.

Щиро дякуємо керівництву нашої держави за постійну увагу та турботу про Університет.

Дякуємо всім поколінням університетської громади за невтомну працю.

Дякуємо всім, хто привітав Університет зі святом і прибув на наше урочисте зібрання.

Слава Університету!
Слава Україні!

Університет – найкращий барометр суспільства

НАЙЯСКРАВІШІ МОМЕНТИ ПРИВІТАНЬ ПОВАЖНИХ ГОСТЕЙ

Перший Президент України, випускник і Почесний доктор Університету, член Наглядової ради КНУ Леонід КРАВЧУК:

– Широ вітаю всіх вчителів і вчителів моїх вчителів, студентів, професорів, доцентів, весь колектив Університету! 1953 року я вступив до КНУ, коли весь духовний світ – літературний, науковий (особливо в галузі суспільних наук) був заповнений генієм Сталіна і величчю компартії. Я це кажу не випадково, тому що сьогодні часто задають запитання: а чому ми так відстаємо у суспільно-політичному, громадсько-політичному, духовному, культурному, науково-технічному житті? Тому що не так давно у нас було зовсім інше життя! Але всі ці роки КНУ посідав високі щаблі в науці, культурі, духовному житті нашої України. Він і зараз посідає належні позиції у світових рейтингах. Мені приємно, що я випускник такого величного Університету. Хочу побажати йому бути на передових рубежах української науки, адже відсталість у науково-технічному прогресі

– це втрати, втрати і втрати. Життя плине дуже швидко. У 1992 році я відкривав мобільний зв'язок в Україні. Телефон важив майже кілограм, я попросив з'єднати мене з тим, до кого неможливо додзвонитися – послом України в США – і мене з'єднали! Коли Президент України їхав у Бориспіль, у багажнику авто стояла станція вагою у 30 кг, тому що додзвонитися можна було тільки через неї. І вже недалекий той час, коли діти будуть народжуватися з мобільними телефонами – настільки вони маленькі! А завдяки їм ми бачимо весь світ. У науці, культурі, освіті на наших очах відбуваються шалені зміни, тож моє побажання – не відставати від життя. Тому що відсталість від життя позначається на нашому сьогоденні. Ми відстаємо сьогодні від інших країн по валовому продукту на сотню років, у науково-технічному прогресі також дуже відстаємо. Але найбільше ми відстаємо у суспільно-політичному житті. Якщо покласти на терези честь, совість і славу українських лідерів, а на іншому боці – дзвінку монету, то при всій повазі, на жаль, переважатиме дзвінка монета. Найскладніше – моральна невідповідність політичної еліти. Є політична невідповідність, тому що сьогодні найголовніше – це будувати Україну. А деякі політичні сили будують своє власне життя, будують суперечливо, заважаючи будувати його новій владі, новій політичній еліті. Так, у неї є свої проблеми, але ми маємо будувати разом, допомагати там, де благородно і не допомагати там, де неблагородно. Тому моє привітання трохи суперечливе (не завжди у святкові дні кажуть про проблеми), однак стою на тій позиції, що найкращий спосіб відзначити ювілей – зосередити увагу на невирішених питаннях.

Випускник Університету, Голова Верховної Ради України (2008-2012 рр.), голова Наглядової ради КНУ Володимир ЛИТВИН:

– 185-та річниця Університету засвідчує справдження слів першого ректора Михайла Максимовича: «Он есть святое дело».

Цю святую справу Тарас Шевченко визначив як нагальну суспільну потребу в апостолах правди і науки. Загалом історія університетів – промовисте мірило рівня цивілізованості людських спільнот, поступу світу. У прославленого хірурга Миколи Пирогова, діяльність якого проходила також у нашій alma mater, є прекрасні слова, що точно й повно, як на мій погляд, характеризують їх сутність і покликання: «Університет відображає сучасне суспільство, в якому він живе, більше, ніж інші установи. Якщо поглянути на університет глибше, можна впевнено визначити дух суспільства і усі громадські прагнення, і дух часу... Суспільство видно в університеті як у дзеркалі і перспективі. Університет є й найкращий барометр суспільства. Якщо він показує такий час, який не подо-

бається, то за це його не треба розбивати чи ховати, – краще все ж дивитися і, дивлячись на час, діяти».

До цього залишається лише додати: особливо в наші дні. Бо постійні зачини перемін з червоного рядка, схоже, вже стають характерною ознакою української долі.

А відтак, кажучи словами вченого Михайла Павлова, «здесь идея университета страдает». Насамперед через те, що

*«Україна бачила не раз,
як тії закоханці
надвечір забували все,
про що співали вранці,
і, взявши дар від неї, йшли
до іншої в гостину;
вони не знали, що то є
любити до загибуні».*

(Леся Українка)

Відповідно Шевченківському університету доводиться докласти надзусиль, щоб своїми красними колонами вченості та просвітництва утримувати небозвід киевської книжності і духовності.

Ми всі несемо велику відповідальність за недопущення сьогодні та в майбутньому «стандартних провалів» України.

Саме університетська корпорація покликана до провідної ролі творення виразного майбутнього вже сьогодні. Її прямим призначенням має бути утвердження громадянськості та українськості, окреслення нової філософії Української держави.

Для цього наш Університет повинен посилювати не лише лідерство в інтелектуально-освітньому житті, а й наважитися на те, щоб стати загальносуспільним форумом, колективним духовно-моральним авторитетом суспільства, творцем великих ідей для великих відповідей на животрепетні запити доби.

Президент України (2005 – 2010 рр.) Віктор ЮЩЕНКО:

– Маю глибоке переконання в тому, що одна з важливих ознак моєї нації – висока інтелектуальність. Прекрасна ілюстрація того високого знання, що дає наш Університет, – імена великих людей, які звучали у виступах. Одна із ознак і один із результа-

тів роботи нашого Університету – першокласна освіта. Якщо ми хочемо перемогти завтра, маємо перемогти у двох речах – освіті й технологіях, все решта – похідне. Тому цей Університет робить велику справу, і хай Бог дарує многії і благі літа тим, хто творить цю освіту. Перекоаний також, що місія університету – не тільки давати академічні хрестоматійні знання, а й у тому, що після 4-5 років навчання його по-ріг переступає зрілий, відданий, люблячий свою батьківщину громадянин. Пригадую ті недалекі часи – чи початок 90-х років, чи 2004-й чи 2013-й рік. Пригадайте, яка блискавична, миттєва реакція на несправедливість вирувала тоді у душах і розумі студентів і викладачів КНУ, – вони з'явилися першими на всіх наших майданах. Це говорить про те, що люди у цьому закладі мають чутливу громадянську позицію. Мені здається, це дуже дороге коштує. Тому особливу подяку хотів скласти вчителю, який творить таке цікаве, красиве, віддане, протестне молоде покоління. Многих вам літ і зі святом нашого Університету! Слава вам і слава Україні!

Випускник, Почесний доктор Університету імені Тараса Шевченка, перший віцепрезидент НАНУ Антон НАУМОВЕЦЬ:

– Від імені НАН України і академіка Бориса Патона маю високу честь щиро привітати багатотисячний колектив Університету з ювілеєм!

У Великій Хартії університетів (Болонья, 1988 рік) йдеться про те, що «викладання та дослідницька робота в університетах мають бути неподільні для того, щоб навчан-

ня в них відповідали постійно змінюванім потребам, запитам суспільства і науковим досягненням». Історія КНУ свідчить, що він послідовно дотримувався цього принципу упродовж всього часу свого існування. Тому природно, що КНУ та НАНУ пов'язують давню дружбу і плідне співробітництво. Видатні українські вчені та педагоги – випускники Університету – брали активну участь у заснуванні нашої Академії як її дійсні члени, а троє його випускників були її президентами. Серед нинішнього складу дійсних членів Академії кожний восьмий може з гордістю сказати, що Університет – його alma mater. Я також маю честь бути його випускником-радіофізиком 1957 року і все своє творче життя щиро дякую Університету за отриману в ньому не лише фундаментальну, а й належну інженерну освіту.

Нині, як і завжди, Університет традиційно відіграє вагомий роль у розвитку академічної науки. Він є потужною кузницею кваліфікованих кадрів для Академії. За останні 3 роки понад 300 випускників КНУ прийшли до аспірантури в академічні установи. Ми покладаємо велику надію на те, що студентська молодь Університету буде й надалі поповнювати лави науковців НАН України.

Ректор НТУУ «КПІ імені Ігоря Сікорського», Почесний доктор Університету імені Тараса Шевченка Михайло ЗГУРОВСЬКИЙ:

– Ми пишаємося нашою дружбою і плідною співпрацею між нашими академічними колективами, що перетнула 3 століття. Доповнюючи один одного, допомагаючи

один одному, наші університети намагалися визначити головні риси ідентифікації української нації – духовність, освіченість, науковість і інженерну технологічність. І протягом спільної історії КНУ завжди був нашим старшим наставником, старшим другом. З 24-х ректорів КПІ два ректори обіймали посади керівників обох університетів. Дуже важливим внеском в історію України було створення української Академії наук у 1919 році вченими двох університетів. Вони стали засновниками академії, вони дали життя нашій славній великій науці. Можна називати багато славних імен, світочів української науки, які поєднали наші університети і прославили Україну у всьому світі. Доповнити цей славний список імен покликана 8-томна енциклопедія «Видатні конструктори України», яку створено у КПІ під керівництвом нашого випускника Бориса Патона. Ми даруємо це видання бібліотеці Університету. Дозвольте привітати вас із цим відтинком часу, побажати подальшого процвітання і успіхів на благо нашої країни.

З ювілеєм колектив Київського національного університету імені Тараса Шевченка вітали

- ✓ представники органів державної влади, міністерств і відомств,
- ✓ представники Національної академії наук України,
- ✓ представники міської і районних адміністрацій міста Києва,
- ✓ представники посольств іноземних держав, акредитованих в Україні,
- ✓ представники творчих і громадських організацій,
- ✓ представники університетів-партнерів Китаю, Польщі, Грузії

Представники закладів вищої освіти України, зокрема:

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна,
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого,
Львівського національного університету імені Івана Франка,
Національного університету «Львівська політехніка»,
Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара,
Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»,
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова,
Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка,
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка,
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького,
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова,
Київського національного торгово-економічного університету,
Київського університету імені Бориса Грінченка та інші.

У світлі зірок народжується свято

Міжнародний гімн студентів «Gaudeamus» у виконанні народної хорової капели «Дніпро» розпочав програму святкового концерту. Співали усі – хористи й студенти, викладачі й гості свята. Притому стоячи – така вона, університетська традиція. Прозвучав також духовний гімн України «Боже Великий, Єдиний».

Ведучими вечора стали випускники Університету: журналісти Ольга Капенчук та Вадим Герасимович, шоумен Андрій Джеджула та фольклористка Світлана Лещинська.

Зірки української оперної сцени Ольга Чубарева, Анжеліна Швачка й Тарас Штонда дарували глядачам відомі композиції італійських, французьких та українських авторів у супроводі Національного академічного оркестру народних інструментів під керівництвом лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка Віктора Гуцала.

У супроводі оркестру виконували класичні твори заслужені артисти України Павло та Петро Приймаки, студент філософського факультету Олександр Яковлев та студентка юридичного факультету Вікторія Літвінчук.

У концерті взяв участь й ушлявлений університетський художній колектив «Веснянка», а також хореографічні та музичні колективи Київської муніципальної академії музики імені Р.М. Глієра, Київського національного університету культури та мистецтв та спортивного клубу «Гранд Ритмік».

Продовжили концерт зірки української естради Павло Зібров, квартет «Гетьман» та Наталія Бучинська.

Реєстраційне свідоцтво КІ № 198 від 25.02.97 р.
Телефони: 239-31-65, вн. 31-65
E-mail: gazeta@mail.univ.kiev.ua
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 60, кімн. 231

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С. ДАНИЛЕНКО – шеф-редактор,
І. АНІСІМОВ, П. БЕХ, В. БУГРОВ, В. САСІН,
О. ДОБРЖАНСЬКА, Ф. КИРИЛЮК, В. РІЗУН

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Л. КІТ, Г. ЧУЙКО
Дизайн та верстка:
Центр комунікацій КНУ +38-044-239-34-60

Друк –

Видавничо-поліграфічний центр
"Київський університет"
Тираж 2500 прим. Зам. № 219-9512